

El primer i accidentat vol Barcelona-Mallorca

EL TEMPS

El primer vol entre Barcelona i Palma va durar dues hores i tretze minuts.

Aquest juliol fa 85 anys del primer vol entre Barcelona i Palma de Mallorca, en el que va ser la I Copa Mediterrani, que va guanyar Salvador Hedilla, l'únic aviador que finalment hi va participar.

L'any 1916 la comissió de festes d'estiu de la ciutat de Mallorca preparà un raid aeri entre Barcelona i Palma. D'aquesta interessant manifestació esportiva n'era impulsor l'actiu i emprenedor conseller de Palma Josep Tous, director i propietari del diari *Última Hora* i organitzador també dels altres actes festius

La comissió va aconseguir un compromís amb l'empresa barcelonina Pujol Comabella i Cia, la qual s'oferí per realitzar l'esmentada cursa, amb dos hidroavions construïts expressament per l'esdeveniment. Aparells que serien pilotats per Salvador Hedilla, cap de l'Escola d'Aviació Catalana, i per Coterillo.

El recorregut d'aquest important raid de 240 quilòmetres entre la península i Mallorca seria el primer en què dos pilots catalans farien aquesta travessia pel Mediterrani. El pilot que guanyés la cursa obtindria un premi de deu mil pessetes (de 1916) i la copa del Mediterrani concedida per Alfons XIII, i el segon se'n duria 5.000 pessetes.

En provar els hidroavions a l'estany del Remolar (avui fitant amb l'aeroport de Barcelona), cediren els flotadors i s'espatllaren les hèlices. Els aparells quedaren sense poder-se utilitzar per al vol i no hi havia temps per arreglar-los. Després de consultar amb els organitzadors de Palma, s'acordà realitzar la cursa amb aparells terrestres, però es va mantenir el dia 2 de juliol com a data de la prova, segons la previsió.

Quan, el 2 de juliol, arribaren a la finca del Remolar els vehicles que transportaven els membres de l'Aeri Club de Catalunya, fotògrafs i redactors esportius dels principals periòdics es trobaren que només hi havia un aeroplà. El dia d'abans, quan Coterillo realitzava un vol de prova de l'aparell, tingué la desgràcia de caure

amb l'avió des de deu metres d'alçària. L'aparell va impactar en una pila de ferratge i va patir desperfectes a l'ala esquerra i al tren d'aterratge. El pilot només va patir contusions, però l'avió va quedar inservible.

Finalment, doncs, només Salvador Hedilla s'enlairà camí de Mallorca en una travessa força complicada, segons ell mateix va explicar més endavant: "Al poc de sortir em vaig trobar amb un fortíssim vent de levant que em feia pràcticament impossible seguir. Si no hagués tingut tant interès a realitzar el raid hagués donat mitja volta. Vaig estar quasi a punt de fer mitja volta i tornar al punt de partida. Passats un vint minuts, parà la violència del vent. Vaig pujar més amunt, fins als 2.000 metres, que vaig conservar durant tota la travessia menys quan vaig albirar Palma. Llavors vaig baixar a 800 m. La resta del recorregut només em vaig trobar amb remolins de vents que em posaven en perill. Un remolí em va treure la gorra i les ulleres. La resta del viatge el vaig fer amb la gorra entre les cames i amb dificultat vaig poder posar-me les ulleres."

El Monocoupe II, Pujol N° 5, que va dissenyar el mateix Hedilla va aparèixer en el cel mallorquí cap a les set de la matinada del 2 de juliol. Unes 20.000 persones l'esperaven situats a la muralla, al moll o a l'explanada de Can Perentoni, on havia d'aterrar. Hedilla, però, va veure que el punt d'aterratge estava farcit de públic i va témer un accident. Per a evitar-lo va prosseguir cap a l'est i va aterrar a Son Suner, on es dirigiren ràpidament uns automòbils per a recollir el pilot, que havia estat volant dues hores i tretze minuts. L'Ajuntament de Palma aixecà un monument a Hedilla en el lloc on es produí l'aterratge.

Lluís Corominas